

## บทวิจารณ์หนังสือ

เร่รัก รุนแรง: โลกชายขอบของนักบิณฑ (พิมพ์ครั้งที่ 2, 2554)

โดย ปณิดา ชำนาญสุข

กรุงเทพฯ: ศูนย์วิชาการเพื่อความปลอดภัยทางถนน (ศวปถ.): มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ (มศช.), 160 หน้า

รัก ชุนหาญจน์

Ruck Chunhakan

หนังสือ “เร่รัก รุนแรง: โลกชายขอบของนักบิณฑ” โดย ผศ.ดร.ปณิดา ชำนาญสุข ได้รับการสนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการเสริมสร้างสุขภาพ (สสส.) จัดพิมพ์และเผยแพร่โดย ศูนย์วิชาการเพื่อความปลอดภัยทางถนน(ศวปถ.)และมูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ (มศช.) ในสังคมไทยปัจจุบันสภาวะของการบาดเจ็บและการสูญเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรเป็นจุดเริ่มต้นที่ผู้เขียนได้ให้ความสนใจ และเริ่มดำเนินการศึกษาโดยเป็นวิทยานิพนธ์ในระดับปริญญาเอกของผู้เขียน และนำองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษามาดำเนินการในรูปแบบของหนังสือปกิณกะ จากรูปแบบหนังสือ และภาพหน้าปก อาจทำให้คิดได้ว่า เป็นหนึ่งในหนังสือสำหรับวัยรุ่น อ่านเพื่อความบันเทิง แต่เมื่อพิจารณาเนื้อหาข้างในแล้วกลับเป็นหนังสือที่แฝงไว้ด้วยเนื้อหาเชิงวิชาการ มีกลินอายและสะท้อนให้เห็นถึงกระบวนการของงานวิจัยเชิงคุณภาพได้อย่างชัดเจน นอกจากนั้นยังได้แสดงความเป็นจริงแห่งชีวิตของกลุ่มเด็กชายขอบ ซึ่งสังคมได้บัญญัติศัพท์ว่า “เด็กแว้น” กลุ่มชนซึ่งได้รับการตีตราว่าเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาสังคม

หนังสือเล่มนี้ผู้เขียน นำเสนอสาระเนื้อหาทั้งหมด 5 บท ซึ่งค่อยๆฉายภาพสะท้อนผลกระทบของการพัฒนาสังคมในระบบทุนนิยมและวัฒนธรรม

บริบทนิยมในสังคมปัจจุบัน โดยเริ่มจากบทที่ 1 สตาร์ทผู้เขียนได้เริ่มเปิดโลกของนักบิณฑให้กับผู้อ่านโดยการเริ่มให้ข้อมูลเกี่ยวกับคำศัพท์ต่างๆที่ใช้กันในกลุ่มของนักบิณฑรุ่นเยาว์ เส้นทาง การเข้าสู่กระบวนการของการจับจี้รถจักรยานยนต์บนท้องถนนของวัยรุ่น การรวมกลุ่มย่อยสู่การรวมกลุ่มใหญ่ ในลักษณะการรวมกลุ่มขี่รถเล่น หรือ การขี่รถกวณเมือง และเมื่อสบโอกาสก็จะนำมาสู่การประลองความเร็ว หรือ การแข่งขันบนถนนสาธารณะ นอกจากนั้นผู้เขียนยังได้เสนอข้อสงสัยต่อภาพของ “หนู กับ แมว” บนถนนสาธารณะ ซึ่งแสดงให้เห็นลักษณะของการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจในการปราบปรามจับกุมการแข่งรถจักรยานยนต์บนถนนสาธารณะของกลุ่มวัยรุ่น ซึ่งในกลุ่มวัยรุ่นนั้นเต็มไปด้วยความรู้สึกของความตื้นตัน เร้าใจ สนุกสนาน ในขณะที่เจ้าหน้าที่ตำรวจกับมีความรู้สึกตรงข้าม คือ เคร่งเครียด ตื่นตัว ความระมัดระวังในการทำงานอย่างรัดกุมและปลอดภัยที่สุดเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความสูญเสียหรือเกิดอันตรายขึ้นทั้งในส่วนของผู้ขับขี่ที่ปฏิบัติงาน ตัวเด็กและเยาวชนผู้จับจี้ รวมถึงผู้ใช้รถใช้ถนนคนอื่นๆด้วย การสะท้อนมุมมองของทั้งสองฝ่าย ได้คลี่คลายของสภาพปัญหาในลักษณะของความเป็นกลางให้เกิดขึ้นกับผู้อ่านได้เป็นอย่างดี

บทที่ 2 สองเรา: มอเตอร์ไซค์ กับหัวใจวัยรุ่น ในช่วงแรกของบทนี้ผู้เขียนนำเสนอกำเนิดของกระบวนการผลิตมอเตอร์ไซค์ ในช่วงปลายศตวรรษที่ 19 ซึ่งดำเนินการในช่วงเวลาเดียวกับการกำเนิดลัทธิบริโภคนิยม (consumerism) จุดเริ่มต้นของการผลิตมอเตอร์ไซค์ในยุโรป สู่อุตสาหกรรมในภูมิภาคเอเชียโดยประเทศญี่ปุ่น จนถึงการสร้างโรงงานผลิตในประเทศไทย ในสมัยของจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ (พ.ศ. 2504) และการเคลื่อนตัวของมอเตอร์ไซค์ จากสินค้าที่แสดงถึงความทันสมัย กลายเป็นส่วนหนึ่งของวิถีชีวิตประจำวันของชาวบ้าน และผู้เขียนได้เริ่มนำเสนอกระบวนการของการนำตนเองเข้าสู่ชุมชนอันเป็นแนวทางไปสู่กลุ่มเป้าหมายของการศึกษา คือ วัยรุ่นที่มีพฤติกรรมความเสี่ยงในการขับขี่ ทั้งนี้เพื่อทำความเข้าใจบริบททางสังคมเรียนรู้วิถีชีวิต แบบแผนการใช้ชีวิต อุปนิสัย ความสัมพันธ์ทางสังคมและพฤติกรรมเสี่ยงในการขับขี่ของกลุ่มวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมความเสี่ยงในการขับขี่ นั้นเอง ซึ่งจากข้อมูลที่น่าสนใจในส่วนนี้ทำให้เห็นภาพของรายละเอียดของการเข้าสู่ชุมชนอันเป็นขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญของการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อการก้าวเข้าสู่โลกของเด็กวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเสี่ยงในการขับขี่ ผู้ซึ่งคือแหล่งข้อมูลที่สำคัญในการศึกษา

ในช่วงกลางๆของบทนี้ ผู้เขียนได้เสนอเนื้อหาอันแสดงมุมมอง ด้านความหมายและการให้คุณค่าของมอเตอร์ไซค์ ระหว่างคนกับรถ โดยมุมมองของผู้ปกครอง จะให้คุณค่าและความหมายของมอเตอร์ไซค์ ในลักษณะของเครื่องอำนวยความสะดวก เป็นเครื่องมือที่ใช้แสดงความรักที่มีต่อลูก และเป็นเครื่องต่อรองระหว่างผู้ปกครองกับลูก โดยไม่ได้คาดคิดว่าจะเป็นสิ่งนำพาลูกของตนเข้าสู่สังคมอันเป็นโลกเฉพาะของวัยรุ่นและอาจนำมาซึ่งการสูญเสียได้ในมุมมองของวัยรุ่นมองว่ามอเตอร์ไซค์ เป็นสิ่งที่แสดงถึงความเป็นผู้ใหญ่ เป็นเครื่องมือสะท้อนถึงความสามารถในการขับขี่ สะท้อนถึงฐานะในสังคม และค่านิยมความเท่ความทันสมัยอันเป็นการเพิ่มพื้นที่

ในการแสดงตน โดยอยู่ภายใต้วังวนแห่งการตลาดในสังคมบริโภคนิยม ซึ่งผู้เขียนนำเสนอได้อย่างสอดคล้องเห็นความเชื่อมโยงของประเด็นต่างๆที่ปรากฏในสังคมกับหลักวิชาการเชิงทฤษฎีที่ผู้เขียนได้นำมาอธิบายปรากฏการณ์เป็นระยะๆ

ในตอนท้ายของบทผู้เขียนได้แสดงข้อมูลด้านปรากฏการณ์เชิงความคิด และการปฏิบัติตนของวัยรุ่นที่มีต่อมอเตอร์ไซค์ของตนในบริบทของเพื่อนคู่ใจ การยอมเจ็บตัวเพียงเพื่อไม่ยอมให้รถของตนต้องเป็นรอย การแสดงอาการฟุ้งเฟ้อของวัยรุ่นเมื่อทราบว่ามีรถของตนไปจำหน่าย ซึ่งปรากฏการณ์ดังกล่าวสามารถอธิบายภาพของลัทธิบูชาสินค้า (Commodity Fetishism) ในการวิพากษ์ของคาร์ล มาร์กซ ได้เป็นอย่างดี การพยายามสร้างความเป็นเอกลักษณ์ให้กับรถมอเตอร์ไซค์ของตนและค่อยๆเกิดการสร้างอัตลักษณ์ที่เป็นตัวตนของวัยรุ่นซึ่งสะท้อนนัยของทฤษฎีการบริโภคเชิงสัญลักษณ์ (The Consumption of Sign)

บทที่ 3 ซึ่ง ช่า เช็กส์: เครื่องมือแย้งชิงพื้นที่ทางสังคม ชื่อดอนอาจจะดูคุ้นเคย เริ่มต้นในบทนี้ผู้เขียนได้กล่าวถึงแนวคิดเบื้องต้นหลังจากทบทวนจากอุบัติเหตุจากรถ ในกลุ่มเด็กวัยรุ่นอันเป็นผลมาจากลีลาการขับขี่มอเตอร์ไซค์ที่มีความเสี่ยง เรื่องราวอันเกี่ยวเนื่องได้จากการใช้ชีวิตของผู้เขียนในกลุ่มเด็กวัยรุ่นเป็นเวลากว่า 3 ปี ซึ่งได้ข้อสรุปว่าลีลาการขับขี่ของเด็กวัยรุ่นเป็นวัฒนธรรมย่อยที่พวกเขาเลือกที่จะใช้เป็นกลยุทธ์ในการสร้างพื้นที่ทางสังคม เพื่อก่อร่างอัตลักษณ์และเสริมสร้างอำนาจและเพื่อความหลุดพ้นจากความเป็นชายขอบที่เกิดจากการเบียดขับทางสังคม เริ่มต้นจากบริบทของความสัมพันธ์กับคนในครอบครัว เพื่อนบ้านและกลุ่มเพื่อนในชุมชนซึ่งเป็นเบื้องหลังที่ก่อร่างสร้างตนแห่งการเป็นเด็กชายขอบและผลักดันให้เด็กเข้าสู่โลกของผู้ขับขี่รถมอเตอร์ไซค์ที่มีความพลัว ในขณะที่เป็นความเสี่ยงในทัศนะของผู้เฝ้ามอง วิถีชีวิตของวัยรุ่นที่เริ่มในช่วงกลางวัน การขับร่นเล่นช่วงบ่าย ไปจนถึงการรวมตัวในช่วงค่ำคืน ผู้เขียนได้ถ่ายทอดให้เห็นวิถีแห่งการดำเนินชีวิตของเด็ก

กลุ่มนี้ซึ่งแสดงถึงกระบวนการก่อร่างอัตลักษณ์ผ่านลีลาการจับมือเตอร์ไชน์ เพื่อความหลุดพ้นจากความเป็นชายขอบ ภายหลังจากที่เคยหลุดจากกรอบแห่งการเป็นเด็กดีของสังคม รถมอเตอร์ไชน์จึงเป็นต้นทุนที่สำคัญในการแสวงหาพื้นที่ทางสังคมใหม่ เป็นพาหนะที่นำเด็กฯเปิดสู่โลกกว้าง วิธีการจับขี่กลายเป็นเครื่องมือที่ใช้ระบายความเครียด ชดเชยความเหงา ความว้าเหว่ ความรักที่ขาดหายไป เป็นเวทีแห่งการพิสูจน์ความเป็นชายและเป็นความสุขไม่ใช่ความเสี่ยงเช่นในสายตาของผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เขียนได้ศึกษาวิถีชีวิตในการใช้ชีวิตพิธีกรรมต่างๆ ก่อนที่จะพารถคู่ใจออกตระเวนไปในสถานที่ต่างๆ เช่นการเตรียมตัว การแต่งตัว การทำความสะอาด เป็นต้น สิ่งเล็กๆ ได้ดำเนินบทบาทตามอัตลักษณ์ที่ตนค่อยๆ เริ่มสร้างจนกลายเป็นเอกลักษณ์ในการจับขี่ และยังเป็นการกำหนดฐานะของตนในพื้นที่ เช่น การได้รับฉายาที่สะท้อนความเป็นตนเองกับรถคู่ใจ ซึ่งอาจจะเป็นเพียงสิ่งเดียวในชีวิตที่นำมาซึ่งความภาคภูมิใจ บนเส้นทางแห่งการจับขี่ของวัยรุ่นหลักพันไม่ได้กับการดื่มสุรา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในพิธีกรรมที่แสดงถึงการยอมรับ และการให้ความเคารพซึ่งกันและกันของสมาชิกภายในกลุ่ม การดื่มสุราเป็นอีกสาเหตุที่เพิ่มความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุจากการจับขี่แต่ในกลุ่มของวัยรุ่นการรอดชีวิตได้จากการบาดเจ็บถือว่าเป็นเรื่องที่น่าขบถยิ่งเกิดการยอมรับและชื่นชม การสร้างพื้นที่ของเด็กเหล่านี้มีการโยนโยงถึงผู้ใหญ่ในพื้นที่นำมาสู่การมีอาวุธในครอบครอง การมีสังกัด การมีบุคคลเบื้องหลัง สร้างความแน่นแฟ้นภายในกลุ่มและแสดงอำนาจในพื้นที่ที่สร้างขึ้นอย่างชัดเจน ดังนั้นการดำเนินการในส่วนของผู้เจ้าหน้าที่เกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวจึงไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่นัก มีการเคลียร์เมื่อเกิดปัญหาที่รุนแรงถึงชีวิตเพื่อให้เรื่องจบลงจะด้วยการยอมชดเชยค่าเสียหายหรือเงื่อนไขอื่นที่ผู้ใหญ่ตกลงกันซึ่งสะท้อนถึงศักดิ์ศรีอันนำมาสู่การเอาคืน การแข่งขันและสงครามในบนท้องถนนในที่สุด

นอกจากการใช้ชีวิตกับการจับขี่ที่เสี่ยง การเสี่ยงต่อการถูกทำร้ายร่างกาย การเล่นการพนัน การใช้สารเสพติดแล้ว พฤติกรรมทางเพศที่ฉาบฉวยก็ดูเป็นเรื่องปกติของสังคมกลุ่มนี้ การมีเพศสัมพันธ์แบบฉาบฉวยแสดงถึงลักษณะความเป็นขุนแผน และความเป็นหนุ่มเพลย์บอยในตัวคน ถ้าใช้จ่ายที่ใช้ในการดำเนินชีวิตบางส่วนมาจากครอบครัว บางส่วนมาจากค่าจ้างแรงงานซึ่งเป็นงานที่หนักและได้ค่าตอบแทนน้อย บริบทนี้ทำให้เด็กส่วนใหญ่แสวงหารายได้จากวิธีการที่ไม่สุจริตนัก เช่น การรีดไถ รวมไปถึงการจำหน่ายยาเสพติด เป็นต้น

บทที่ 4 ก้าวสู่โลกของนักบิดรุ่นเยาว์ จากการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมของผู้เขียนกับกิจกรรมและวิถีชีวิตของกลุ่มวัยรุ่นทำให้ผู้เขียนสามารถทราบข้อมูลเกี่ยวกับสัญลักษณ์ คำพูดพิธีกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตและวิธีการจับขี่มอเตอร์ไชน์ของเด็กวัยรุ่น เบื้องต้นจากการศึกษาข้อมูลเชิงเอกสารเกี่ยวกับสถิติอุบัติเหตุ นำมาสู่การเริ่มต้นการทำความเข้าใจกับผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่รัฐในส่วนงานที่เกี่ยวข้องซึ่งทำให้ทราบข้อมูลของการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจราจรของเด็กวัยรุ่น ในบทนี้ผู้เขียนได้กล่าวถึงความพยายามและวิถีทางที่จะได้ข้อมูลเพื่อทำความเข้าใจวิถีชีวิตของวัยรุ่นซึ่งจะได้ให้คำตอบในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้เขียนกล่าวถึงกระบวนการของการเลือกพื้นที่วิจัยและการเตรียมตัวก่อนก้าวเข้าสู่โลกของนักบิดรุ่นเยาว์ โดยเริ่มจากข้อมูลสถิติการบาดเจ็บรุนแรงและการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจราจรทั่วประเทศของกระทรวงสาธารณสุขซึ่งทำให้ทราบข้อมูลในระดับจังหวัด จากนั้นจึงเริ่มศึกษาข้อมูลในระดับอำเภอและเริ่มกำหนดพื้นที่วิจัย โดยพิจารณาจากสถิติอุบัติเหตุที่มีระดับสูงและขนาดของพื้นที่ไม่ใหญ่มากจนเกินไปเพื่อให้สอดคล้องกับวิธีวิจัยแบบชาติพันธุ์วรรณา จากนั้นจึงเริ่มการสำรวจชุมชน ซึ่งกระบวนการทั้งหมดที่ผู้เขียนบรรยายมาทำให้เห็นภาพของการดำเนินการวิจัยได้อย่างเป็นระบบในเชิงวิชาการ

เมื่อได้ทำความเข้าใจกับบริบททางสังคมของ

ชุมชนแล้ว ผู้เขียนเริ่มมองหาผู้ให้ข้อมูลหลักซึ่งก็คือจุดเริ่มต้นของการพยายามเข้าสู่กลุ่มผู้ให้ข้อมูลนั่นเอง โดยเริ่มจากการสัมภาษณ์วัยรุ่นที่ได้อุบัติเหตุร้ายแรงจากการขับซิ่งรถมอเตอร์ไซค์ ผู้เขียนใช้ระยะเวลาร่วม 9 เดือนในการรวบรวมข้อมูลดังกล่าว ในขณะที่เก็บข้อมูลจากนักเรียนในโรงเรียนควบคู่กันไป เพื่อทำความเข้าใจในการดำเนินชีวิตของเด็กวัยรุ่นในชุมชนนี้ เมื่อได้มีการประมวลข้อมูลจนเริ่มเห็นภาพวิถีชีวิตของเด็กวัยรุ่นในชุมชน ผู้เขียนตระหนักว่าถ้าสามารถได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับบริบทของครอบครัวและการใช้ชีวิตในชุมชนของวัยรุ่นผู้ขับซิ่งรถมอเตอร์ไซค์จะสามารถได้ข้อมูลที่จะใช้อธิบายปรากฏการณ์การบาดเจ็บจากการขับซิ่งรถมอเตอร์ไซค์ได้ชัดเจนขึ้น ผู้เขียนจึงได้เริ่มเข้าสู่ชุมชน แม้ว่าจะมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องการพยายามทำตัวให้กลมกลืนกับคนในชุมชนและกลุ่มเด็กวัยรุ่นในระยะแรกผู้เขียนก็ยังประสบกับข้อสงสัยมากมายจากคนในชุมชนในฐานะของคนแปลกหน้าแม้ว่าผู้เขียนได้แนะนำตนว่าเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ความแปลกหน้าเริ่มกลายเป็นภาพที่คุ้นชินเมื่อผู้เขียนใช้เวลาอยู่กับกลุ่มวัยรุ่นได้ระยะเวลานานหนึ่ง และเมื่อเกิดความคุ้นชินสิ่งที่ผู้เขียนตระหนักคือข้อมูลที่ผู้เขียนได้พยายามรวบรวมในระยะแรกนั้นเป็นเพียงข้อมูลที่ผู้ให้ข้อมูลบรรจงแต่งแต่งขึ้น

ดังนั้นการเริ่มต้นเก็บข้อมูลภาคสนามโดยการนำตนเองเข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรมต่างๆของเด็กวัยรุ่นนักบิดรุ่นเยาว์ การสังเกตปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าเป็นการช่วยให้เกิดการทบทวนข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลไปในคราวเดียวกัน การคุ้นชินนำมาสู่การยอมรับการเข้ากลุ่ม การเรียนรู้ในวัฒนธรรมกลุ่มย่อย ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวของผู้เขียน เช่น จากความกลัวและเกร็งในขณะที่ผู้เขียนเป็นผู้ช้อนท้าย กลายเป็นความสุข ความสนุก และผ่อนคลาย อันคงบังความรู้สึกอันตราย การเรียนรู้ในลีลาการขับซิ่ง การซึมซับเรื่องราวของมิตรภาพที่เด็กๆมีให้แก่ผู้เขียน การรื้อเรียงและบอกเล่าสิ่งที่เรียนรู้

ซึ่งผู้เขียนได้จากการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม การจดบันทึกและการสัมภาษณ์ได้ถูกนำมาทบทวน ตีความและวิเคราะห์หาความหมาย การจัดระเบียบข้อมูลผ่านการวิเคราะห์แบบแผนของความหมายและความสัมพันธ์ของปรากฏการณ์ภายใต้บริบททางสังคมวัฒนธรรมของนักบิดรุ่นเยาว์ทำให้ผู้เขียนเข้าใจและอธิบายความหมายของรถมอเตอร์ไซค์ตามทัศนะของเด็กวัยรุ่นซึ่งแตกต่างจากผู้ปกครอง ผู้เชี่ยวชาญและคนอื่นๆในสังคม อันเป็นคำตอบของคำถามการวิจัยของผู้เขียนที่มีการอธิบายได้ด้วยปรากฏการณ์ซ้ำๆที่ผู้เขียนได้ประสบ หรือสังเกตเห็นในการนำเสนอผลงานผู้เขียนเลือกที่จะใช้เทคนิคการเล่าเรื่องผ่านประสบการณ์ที่ใช้ชีวิตร่วมกับกลุ่มวัยรุ่นเป็นระยะเวลากว่า 3 ปี

บทที่ 5 บทส่งท้าย ผู้เขียนได้ให้ภาพสรุปว่าแม้ว่าจะมีมาตรการ การกำหนดนโยบาย และยุทธศาสตร์ต่างๆและมีการกระตุ้นควบคุมให้ผู้ที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามมาตรการต่างๆมากขึ้น อัตราการเกิดอุบัติเหตุก็ยังมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น การวิเคราะห์เกิดจากการประเมินปัจจัยด้าน คน สิ่งแวดล้อม และยานยนต์ ในบริบทขององค์ความรู้ทางด้านสังคมได้ถูกนำมาวิเคราะห์น้อยมาก จากการศึกษาของผู้เขียนทำให้ทราบว่า พฤติกรรมการขับซิ่งที่เสี่ยงนั้นมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับระบบสังคมและวัฒนธรรมอย่างใกล้ชิดด้วยไม่ว่าจะสถานะทางสังคมที่ได้รับการมองว่าเป็นบุคคลชายขอบไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม การรุกรานของระบบสังคมบริโภคนิยมที่กระตุ้นการบริโภคนิยมในกลุ่มเด็กวัยรุ่นโดยเพิกเฉยต่อผลกระทบเชิงลบที่มีต่อสุขภาพและสังคม ความเสี่ยงในการขับซิ่งเกิดขึ้นจากวิถีคิด การให้คุณค่า การก่อร่างอัตลักษณ์เพื่อการหลุดพ้นจากการเป็นคนที่ไม่สังคมทั่วไปมองว่าเป็นคนอื่น ท้ายสุดของบท ผู้เขียนได้ให้ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบายเพื่อการลดอุบัติเหตุจราจรโดยใช้แนวคิดจากผลการศึกษาที่ได้นำเสนอในบทแรกๆ

การอ่านงานเขียนชิ้นนี้แม้ว่าจะมีการตีพิมพ์

มาระยะเวลาหลายปีแล้ว แต่เมื่อพิจารณาเนื้อหาที่ผู้เขียนนำมาถ่ายทอดจากประสบการณ์แม้ว่าจะเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในชุมชนหนึ่ง น่าจะใช้เป็นการเปิดมุมมองในปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นคล้ายๆ กันกับชุมชนอื่นๆ ในสังคมปัจจุบันได้ การเล่าเรื่องของผู้เขียนแม้ว่าจะมีบางส่วนที่ดูจะเป็นการกล่าวซ้ำๆ หากในความซ้ำนั้นถ้าพิจารณาจะทำให้ทราบถึงมุมมองในข้อกล่าวซ้ำที่ปรากฏในมิติอื่น เสน่ห์ของหนังสือเล่มนี้คือข้อมูลเบื้องต้นผ่านกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งได้จากการที่ผู้เขียนเข้าไปมีส่วนร่วมในวิถีชีวิต

ของกลุ่มเด็กที่สังคมตีตราว่าเป็นเด็กมีปัญหา หรือเป็นเด็กชายขอบ ข้อมูลบางช่วงตอนทำให้ผู้อ่านมีมุมมองทัศนะที่กว้างขึ้นในการทำความเข้าใจวิถีชีวิตของบุคคลกลุ่มหนึ่งในสังคม และในบทที่ 4 ผู้เขียนได้คลี่ภาพของกระบวนการที่ทำให้ได้ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล จนนำมาสู่คำตอบของคำถามการวิจัย ในรูปแบบของการวิจัยเชิงคุณภาพ อันจะเป็นประโยชน์สำหรับนักวิจัยรุ่นใหม่ที่ยังคลุมเครือกับวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งจะทำให้สามารถเห็นรูปแบบที่เป็นรูปธรรมและทำความเข้าใจได้ง่ายขึ้น